

Arrest

**nr. 351 725 van 20 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ABDUL
Borsbeeksebrug 34/1
2600 ANTWERPEN**

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: “RvV-wet”).

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat A. ABDUL.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 16 september 2018 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 3 oktober 2018 om internationale bescherming. Op 30 april 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 230 752 van 20 december 2019 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.2. Op 23 januari 2020 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 6 augustus 2021 neemt de commissaris-generaal een beslissing ‘niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)’. Bij arrest met nummer 270 561 van 28 maart 2022 bevestigt de Raad deze beslissing.

1.3. Op 30 augustus 2022 dient verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in. Aangezien verzoeker geen gevolg gaf aan de oproeping voor een persoonlijk onderhoud, en niet binnen een termijn van

vijftien dagen een geldige reden opgaf voor zijn afwezigheid, neemt de commissaris-generaal op 14 april 2023 een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek.

1.4. Op 23 mei 2023 dient verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 27 december 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)'. Bij arrest met nummer 330 037 van 15 juli 2025 bevestigt de Raad deze beslissing.

1.5. Op 27 juli 2026 dient verzoeker een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Op 6 augustus 2026 neemt de commissaris-generaal de bestreden beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)' die luidt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger en een soennitische moslim afkomstig uit Bagdad. U werd geboren op [...] februari 1996 in de Iraakse hoofdstad Bagdad. In 2006 verhuisde u samen met uw gezin naar Syrië omwille van het oploeiende sektarische geweld in Irak. U verbleef als een door UNHCR erkend vluchteling in Yarmouk, tot in 2013 de situatie ook in Syrië niet langer houdbaar was. Samen met uw broer, zus en moeder (ov [...]) keerde u terug naar Bagdad, Irak, waar jullie problemen kregen met A.A., die lid was van het Mahdi-leger. Omwille van deze problemen vertrok u samen met uw broer, zus en moeder naar Turkije. In Turkije registreerden jullie zich bij UNHCR, waarna jullie als vluchteling erkend werden. Uw zus kreeg de mogelijkheid om naar de Verenigde Staten te gaan. Nadat u, uw broer en uw moeder na een jarenlang verblijf geen zicht op een oplossing kregen, besloten jullie om Turkije te verlaten en naar België te komen, waar jullie op 3 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming indienden vanwege de problemen met A.A., die lid was van het Mahdi leger. Uw eerste verzoek werd net als dat van uw moeder en broer door het CGVS op 30 april 2019 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissingen werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bij arrest van 20 december 2019.

Jullie tekenden geen verder beroep aan bij de Raad van State en keerden evenmin naar jullie herkomstland terug, maar dienden op 23 januari 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. In het kader van dit tweede verzoek hield u vast aan de problemen die u tijdens uw eerste verzoek uiteenzette. Ondertussen vernamen jullie bovendien dat er tegen uw moeder in 2017 door de rechtbank van Al-Baya een arrestatiebevel werd uitgevaardigd. Ter staving van uw tweede verzoek legde u een usb-stick neer met daarop links en foto's afkomstig van de BBC-website. Op 9 augustus 2021 nam het CGVS een niet-ontvankelijkheidsbeslissing omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten om u de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Op 23 augustus 2021 tekende u tegen deze beslissing beroep aan bij de RvV. Dit beroep werd verworpen op 28 maart 2022.

U verliet België niet en diende op 30 augustus 2022 een derde verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u in Turkije een relatie had met een andere Irakese man genaamd M.. U reisde echter verder door naar Europa en M. keerde terug naar Irak. Daar kwam hij om het leven in verkeersongeval (+/- juli 2023). Daaropvolgend werd u telefonisch bedreigd door zijn broer, nadat hij verschillende video's op de telefoon van M. ontdekt had. U verklaarde dat u door uw eigen familie werd verstoten en u benadrukte bij terugkeer uw eigen stam alsook de familie van M. te vrezen. Ter staving van uw derde verzoek legde u een brief van verstoting neer, alsook een USB met foto's en video's van u en M.. U gaf echter geen gevolg aan het aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 27 maart 2023 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U deelde geen geldige reden mee om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van 15 dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud. Bijgevolg nam het CGVS op 14 april 2023 een beslissing tot beëindiging van de behandeling van uw verzoek.

U verliet België niet en diende op 23 mei 2023 een vierde verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u de oproeping voor het persoonlijk onderhoud naar aanleiding van uw derde verzoek nooit heeft ontvangen, en dat u de (in uw derde verzoek) aangehaalde nieuwe elementen (en documenten) wenst toe te lichten.

Tijdens het voorafgaand gehoor op 21 september 2023 verklaarde u dat u in Turkije een relatie had met een Irakese man, genaamd M. (bijnaam R.). Jullie hadden elkaar ongeveer in 2013 ontmoet in jullie voetbalploeg. Na een jaar van mooie vriendschap, kusten jullie op een dag in de kleedkamer van de voetbal. U was geschrokken en ging naar huis. De volgende dag kwam M. naar uw thuis en vroeg u om samen te gaan wandelen. Jullie boden elkaar verontschuldigingen aan en vertelden na een tijdje dat jullie gevoelens hadden voor elkaar. Jullie begonnen een relatie en maakten veel foto's samen. Hoewel u M. ettelijke malen waarschuwde voor het risico van deze foto's en u hem vroeg om jullie foto's te verwijderen, liet hij deze toch

op zijn gsm staan. In 2018 kwam er een einde aan jullie relatie toen u samen met uw moeder en broer uit Turkije vertrok. In 2021 werd M. terug naar Irak gedeporteerd. In juli 2022 raakte hij samen met vriend Y. betrokken in een motorongeluk in Baghdad, Irak. Y. was zwaargewond, M. overleed. Later belde de broer van M. u op, en beledigde en beschuldigde u. U wist niet waar M.'s broer het over had tot hij vertelde dat hij foto's gezien had van u en M. op de telefoon van M.. M.'s broer lichtte uw paternale ooms in en een aantal dagen later werd u door een van uw paternale ooms in Irak gebeld met de boodschap dat u verstoten was uit de familie. Hierna verliet u het huis van uw moeder en verhuisde u naar uw vriend S., aan wie u onmiddellijk vertelde wat er gebeurd was. U mocht daar vier maanden blijven en diende nog geen verzoek om internationale bescherming in omdat u zich mentaal niet goed voelde. Voorts verklaarde u in 2019 te hebben deelgenomen aan een betoging in Brussel tegen het Iraaks regime.

Ter staving van uw vierde, huidige verzoek legt u volgende stukken neer: een brief van uw advocaat d.d. 24 mei 2023, een begeleidende brief van J. A. (medewerker Adviescentrum Migratie – Jongerenwerking, CAW Antwerpen) d.d. 1 juli 2023, een kopie van een verstotingsbrief van uw stam, foto's van uzelf en M., foto's van uw vriend Y. na het motorongeluk in Irak, foto's van uw deelname aan een betoging in Brussel tegen het Iraaks regime, alsook de USB-stick met foto's en video's van u en M..

Op 27 december 2023 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van uw volgend verzoek om internationale bescherming, aangezien u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Daarbij werd vastgesteld dat u de asielinstanties in het verleden bewust had misleid, dat de asielmotieven die u in het kader van uw eerste en tweede verzoek aanhaalde fundamenteel van elkaar verschilden, dat uw verklaringen over uw vermeende seksuele oriëntatie niet geloofwaardig werden geacht en dat evenmin geloof kon worden gehecht aan uw beweerde relatie met M. en de daaruit voortvloeiende problemen. Voorts werd ook uw vrees naar aanleiding van uw deelname aan een betoging tegen het Iraakse regime in België ongeloofwaardig bevonden. Daarnaast werden er geen elementen vastgesteld waaruit kon blijken dat u bij een terugkeer naar Irak een persoonlijk of algemeen veiligheidsrisico zou lopen. De door u neergelegde documenten waren niet van die aard dat zij deze beoordeling konden wijzigen. Op 16 januari 2024 tekende u tegen deze beslissing beroep aan bij de RvV. Bij arrest van 15 juli 2025 verwierp de RvV dit beroep (arrestnummer: 330037).

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 27 juli 2026 een vijfde verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde geen nieuwe elementen aan te brengen met betrekking tot uw vrees bij terugkeer naar Irak. U stelde evenwel dat u in België de vrijheid van meningsuiting geniet, maar dat u in Irak niets kan zeggen als u iets fout ziet. Daarnaast verwees u opnieuw naar uw deelname aan een betoging tegen het Iraakse regime in België, waaraan u naar eigen zeggen had deelgenomen. Ter staving van uw verzoek legde u geen documenten of andere bewijsstukken neer.

Op 3 augustus 2026 werd u overgebracht naar het gesloten centrum 127bis te Steenokkerzeel, waar u tot op heden verblijft.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 57/11/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 20 APR, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Na grondig onderzoek wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onderzoekt in geval van een volgend verzoek op basis van artikel 55 van de Verordening (EU) 2024/1348 of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u in het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd. Evenmin bracht u nieuwe documenten of andere bewijsstukken aan ter staving van uw verzoek. U beperkt zich opnieuw tot de verwijzing naar uw deelname aan een betoging tegen de Iraakse regering in België (verklaring volgend verzoek – vraag 18).

In het kader van uw vorig verzoek werd evenwel uitvoerig gemotiveerd waarom aan deze verklaringen geen geloof kon worden gehecht. Deze beoordeling werd bovendien bevestigd door de RvV. Dat u louter opnieuw naar deze elementen verwijst, zonder nieuwe gegevens aan te brengen of aan te tonen dat het CGVS of de RvV zich hierover destijds heeft vergist, doet geen afbreuk aan deze eerdere beoordeling en wijzigt dan ook niets aan de conclusie ervan.

Voorts verwijst u op algemene wijze naar het feit dat u in België uw mening vrij kunt uiten. Volgens u zou u in Irak, indien u iets verkeerd zou zien, hierover niets kunnen zeggen (verklaring volgend verzoek – vraag 17 en 20). Deze louter algemene verklaring volstaat evenwel niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. U brengt geen geloofwaardige en concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in het verleden omwille van uw mening problemen hebt gekend, noch dat u bij terugkeer naar Irak om die reden zou worden geïdendeerd. Bijgevolg werpt deze verklaring geen ander licht op de eerdere beoordeling van uw nood aan internationale bescherming.

U brengt bijgevolg geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de verlening van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden verleend indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar de betrokken regio, daar louter vanwege zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op ernstige schendingen in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347.

Het bestaan van een gewapend conflict volstaat niet voor de verlening van de subsidiaire beschermingsstatus. Het conflict in kwestie moet op zijn minst leiden tot een situatie van willekeurig geweld. In Irak bereikt het geweld een niveau dat kan variëren naargelang de regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in elke provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: (i) De aanwezigheid van actoren die hun toevlucht nemen tot geweld; (ii) De aard van de gebruikte tactieken en methoden; (iii) De frequentie van veiligheidsincidenten; (iv) De geografische omvang van het geweld in de provincie; (v) Het aantal burgerslachtoffers; (vi) De mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Irak is rekening gehouden met het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>), de EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraqnovember-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>), de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 29 augustus 2025 (bijgewerkt), (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20250829.pdf), het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van mei 2024 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf), het EUAA COI Country Focus: Iraq van oktober 2025 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_country_focus_20251001.pdf), en de COI Focus Irak – De invloed van de Iran-oorlog op de veiligheidssituatie in Irak van mei 2026 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_invloed_van_de_iran-oorlog_op_de_veiligheidssituatie_20260519.pdf of <https://www.cgra.be/fr>).

Wat betreft de algemene situatie in Irak:

De veiligheidssituatie in Irak wordt sinds 2013 grotendeels bepaald door de strijd tegen Islamitische Staat (IS) en door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en diverse Koerdische gewapende groeperingen, zoals de PKK, in het noorden van het land. Deze twee conflicten hebben bepaalde regio's van Irak op verschillende momenten en met wisselende intensiteit getroffen.

Meer recentelijk heeft het conflict tussen Iran, Israël en de VS zich in beperkte mate uitgebreid naar een reeks buurlanden. Aangezien er verschillende pro-Iraanse groeperingen op Iraaks grondgebied aanwezig zijn, is Irak niet ontsnapt aan deze uitbreiding van het conflict: er hebben aanvallen plaatsgevonden op en vanuit het grondgebied van de Republiek Irak.

Naar het oordeel van de commissaris-generaal bereikt het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict in geen enkele Iraakse provincie een zodanig niveau dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger daar, louter vanwege zijn aanwezigheid, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347.

Daarom moet niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen over de regio in Irak waar u vandaan komt, moet in dit geval de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad worden beoordeeld. Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Wat betreft de situatie in de regio Bagdad:

Actoren

De Iraakse hoofdstad herbergt een grote verscheidenheid aan actoren, te beginnen met de pro-Iraanse milities. Duizenden mannen die behoren tot verschillende Popular Mobilisation Forces zijn aanwezig in de stad en in de omliggende regio.

Het Amerikaanse leger is ook aanwezig op de internationale luchthaven van Bagdad, in het militaire gedeelte. Het is het doelwit geweest van verschillende aanvallen met explosieve drones en raketbeschietingen.

Wat IS betreft, is de aanwezigheid van de terroristische groepering zeer beperkt. De beschikbare informatie maakt vooral melding van de arrestatie van (vermeende) leden. Dat gezegd hebbende, hebben de Iraakse strijdkrachten in januari 2025 vier manschappen verloren tijdens gevechten met IS-militanten in het district Tarmiya, ten noorden van Bagdad.

Ten slotte lijken verschillende gewapende stammen verantwoordelijk te zijn voor gewapend geweld en burgerslachtoffers.

Incidenten:

Van augustus 2024 tot augustus 2025 heeft het ACLED-project (Armed Conflict Location and Event Data Project) 147 veiligheidsincidenten in de provincie geregistreerd, ofwel gemiddeld 12,25 incidenten per maand en 3,06 incidenten per week. Bijna één op de twee incidenten (74) werd geclassificeerd als geweld tegen burgers, en de rest betrof explosies of incidenten van indirect geweld (geïmproviseerde explosieven, mortievuur, enz.) of gevechten. Er hebben zich in de hele provincie incidenten voorgedaan, maar de meest getroffen districten waren Kadhimiya (36), Thawra (26), Adhamiya (24) en Rusafa (18). De meeste van deze incidenten werden veroorzaakt door niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen of tribale milities.

Er was geen informatie beschikbaar waaruit nieuwe schade aan civiele infrastructuur kon worden afgeleid.

Het conflict tussen Iran, de VS en Israël heeft een niet te verwaarlozen invloed gehad op de veiligheidssituatie in Bagdad. Volgens ACLED hebben zich in de periode van 28 februari tot 17 april 2026 61 veiligheidsincidenten voorgedaan in de provincie. Hiervan werden er 7 toegeschreven aan de Israëlisch-Amerikaanse strijdkrachten, 4 aan het Korps van de Islamitische Revolutionaire Garde (, IRGC) en 36 aan pro-Iraanse gewapende groeperingen (47 in totaal).

Burgerslachtoffers:

In de periode van augustus 2024 tot augustus 2025 meldde UNAMI 2 burgerslachtoffers, waaronder 1 dode, en registreerde UCDP 1 dode in de provincie Bagdad als gevolg van willekeurig geweld.

Volgens ACLED werden in de periode van 28 februari tot 17 april 2026 2 doden en 8 gewonden onder de burgerbevolking gemeld.

Ontheemden:

In 2022 werd de bevolking van de provincie geschat op 9.006.001 personen. De stad zelf telde ongeveer 8,06 miljoen inwoners.

Op 31 december 2024 meldde de IOM dat de provincie Bagdad 25.698 ontheemden huisvestte, waarvan 8.724 in het district Mahmoudiya, 4.998 in het district Abu Ghraib en 4.350 in het district Karkh. 38% van deze mensen is afkomstig uit de provincie Anbar en 35% uit de provincie Babil. Naar schatting heeft ongeveer 70% van de ontheemden uit de provincie zich opnieuw gevestigd.

Conclusie:

De huidige situatie in de provincie Bagdad houdt niet in dat een burger die daarheen terugkeert, louter door zijn aanwezigheid ter plaatse een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging voor zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347.

De provincie Bagdad wordt geteisterd door willekeurig geweld, maar niet op een hoog niveau, wat een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist om aan te tonen dat er een reëel risico bestaat op ernstige aantastingen in geval van terugkeer.

Uit uw administratief dossier en de verschillende stukken in het dossier blijkt dat u geen persoonlijke kenmerken of omstandigheden vertoont die uw blootstelling aan willekeurig geweld aanzienlijk vergroten.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Uw verzoek om internationale bescherming is niet-ontvankelijk op basis van artikel 38, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1348.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet-schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 2.29, §2 Wet RvV.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (art. 2.15, §3, 2°, b) Wet RvV).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van artikel 3, 5) en 3, 6) Verordening (EU) 2024/1347.”

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 2.50 van de Wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt: “Aanwezigheid ter terechtzitting. Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep”. Deze bepaling is in identieke bewoordingen opgesteld als het oude artikel 39/59 § 2 van de wet van 15 december 1980. Dit artikel houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 55 van de verordening (EU) 2024/1348 in samenhang met de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat de stelling van de commissaris-generaal dat de elementen voorgelegd in het kader van zijn huidige verzoek (o.a. zijn deelname aan betogingen tegen het Iraaks regime) geen steek houdt en dat deze elementen de kans dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming wel degelijk groter maken in de zin van artikel 57/6/2 § 1 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst er vooreerst op dat hij meerdere keren deelnam aan betogingen tegen het Iraakse regime georganiseerd in Brussel voor het Iraaks consulaat waarbij telkens kritiek werd geuit tegen het huidige beleid van het Iraaks regime en dat hij hiervan verschillende foto's voorlegde (zie administratief dossier van zijn vierde verzoek). Dit wordt niet ontkend door de commissaris-generaal. Verzoeker meent dat het geen betoog behoeft dat het uiten van kritiek op het Iraakse regime niet onbestraft blijft. Hij argumenteert vervolgens: *“Zo heeft het Iraakse regime in 2023 twee wetsontwerpen ingediend bij het parlement die het recht op vrijheid van meningsuiting en vreedzame vergadering ernstig inperken. Het indienen van deze wetsontwerpen viel samen met een golf van vervolging van mensen die kritiek hebben geuit op regeringsfunctionarissen en leidinggevende figuren. Zeker twintig mensen werden vervolgd vanwege het vreedzaam uitoefenen van hun recht op vrije meningsuiting, zes hiervan kregen gevangenisstraf. De voormelde wetsontwerpen zijn bedoeld om de autoriteiten in staat te stellen om mensen met een vreedzame afwijkende mening verder te onderdrukken”* (<https://www.amnesty.nl/actueel/wetsontwerpen-irak-vormen-bedreiging-voorvrije-meningsuiting-en-demonstratierecht>). Aan de andere kant werden andere wetsontwerpen gelanceerd ter bescherming van o.a. de vrijheid op meningsuiting, geschorst: *“Several key draft laws aimed at protecting human rights, including on Anti-Domestic Violence, freedom of Expression, protection from enforced disappearances and protection of minorities, remain pending”* (EUAA rapport – Irak / oktober 2025, pagina 75) (stuk 3). Als gevolg hiervan blijft het Iraakse regime fundamentele rechten zoals de vrijheid van meningsuiting onderdrukken. Dit kan verder bevestigd worden door het volgende: *“Therefore, authorities continued to suppress freedom of expression during the reporting period, often under the pretext of maintaining stability or public morality.”*⁶²⁹ As such, according to Reporters Without Borders, Iraq ranked 155th out of 180 countries in the World Press Freedom Index for 2025. Civil society organisations, human rights defenders and journalists faced prosecution, intimidation, and harassment for criticising public officials, including by targeting their social media accounts. Between May 2024 and May 2025, UNAMI documented 26 cases in which activists and journalists were charged with defamation for criticising government officials or policies.⁶³³ Security forces, both in federal Iraq and in the KRI, used violence against journalists for covering protests) EUAA rapport – Irak / oktober 2025, pagina 88) (zie stuk 3).” Toegepast op zijn geval meent verzoeker dat hij in geval van terugkeer naar Irak vervolgd zal worden aangezien hij reeds heeft deelgenomen aan regimekritische betogingen en dat hij zijn recht op vrije meningsuiting niet meer zal kunnen uitoefenen omdat dit niet toegelaten is in Irak. Verzoeker stelt dat zijn vrees om vervolgd te worden terecht is en op zich volstaat om als nieuw elementen te worden beschouwd dat de kans aanzienlijk groter maakt op erkenning.

Verder betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal zich niet kan verschuilen achter de stelling dat zijn verklaringen slechts bijkomende verklaringen betreffen die in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond kan worden beschouwd. Elke verklaring van verzoeker dient zorgvuldig onderzocht te worden en de commissaris-generaal moet afdoende motiveren waarom zulke verklaring niet als nieuw element kan worden beschouwd. Het tegenovergestelde zou de schending van de algemene motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel met zich meebrengen.

Verzoeker vestigt tenslotte de aandacht op het feit dat in de memorie van toelichting onder meer bepaald wordt dat wanneer de verzoeker de schending van mensenrechtensituaties in zijn land van herkomst aanhaalt bij het indienen van een beschermingsverzoek, dit als nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet moet worden beschouwd. Hij verwijst *in casu* naar het feit dat in Irak rechten en vrijheden geschonden worden en dat er geen wettelijk kader bestaat om deze rechten en vrijheden te beschermen maar dat integendeel wetsvoorstellen werden gedaan om deze verder uit te hollen. Verzoekers recht op vrije meningsuiting zal in de kiem worden gesmoord zodra hij naar Irak terugkeert en door het uitoefenen van dit recht zal hij door het Iraaks regime vervolgd worden.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing van de commissaris-generaal te willen vernietigen.

3.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing, de beslissing met betrekking tot de aanstelling Pro Deo en een uittreksel uit het EUAA-rapport van oktober 2025 toe aan het verzoekschrift.

4. Beoordeling

4.1. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 38, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1348 dat bepaalt:

“De beslissingsautoriteit wijst een verzoek af als niet-ontvankelijk indien het gaat om een volgend verzoek waarbij geen nieuwe relevante elementen als bedoeld in artikel 55, leden 3 en 5, naar voren zijn gekomen of door de verzoeker zijn voorgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij of zij in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347 of in verband met de eerder toegepaste grond voor niet-ontvankelijkheid”.

Artikel 55 van de Verordening (EU) 2024/1348 luidt:

“(…)

3.Een volgend verzoek wordt onderworpen aan een voorafgaand onderzoek waarbij de beslissingsautoriteit nagaat of er nieuwe relevante elementen naar voren zijn gekomen of door de verzoeker zijn voorgelegd die:

a)de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347, of

b)verband houden met een eerder toegepaste grond voor niet-ontvankelijkheid als het eerdere verzoek is afgewezen als niet-ontvankelijk.

(…)

5.De door de verzoeker voorgelegde elementen worden alleen als nieuw beschouwd als de verzoeker buiten zijn of haar eigen schuld niet in staat was die elementen in het kader van het eerdere verzoek voor te leggen. Elementen die de verzoeker eerder had kunnen voorleggen, hoeven niet in aanmerking te worden genomen, tenzij die de kans aanzienlijk vergroten dat het verzoek niet niet-ontvankelijk wordt verklaard of dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, of als het vorige verzoek overeenkomstig artikel 41 is afgewezen als zijnde impliciet ingetrokken zonder een behandeling ten gronde.

6.Indien er nieuwe elementen als bedoeld in lid 3 naar voren zijn gekomen of door de verzoeker zijn voorgelegd, wordt het verzoek verder ten gronde behandeld, tenzij het verzoek op basis van een andere in artikel 38, lid 1, genoemde grond als niet-ontvankelijk kan worden beschouwd.

7.Indien er geen nieuwe elementen als bedoeld in lid 3 door de verzoeker zijn voorgelegd of naar voren zijn gekomen, wordt het verzoek op grond van artikel 38, lid 2, afgewezen als niet-ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347.

In overweging 77 van de Verordening (EU) 2024/1348 wordt uiteengezet dat indien een verzoeker een volgend verzoek doet zonder nieuwe elementen voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken, dat hij of zij in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet of die verband houden met de redenen waarom het eerdere verzoek niet-ontvankelijk is verklaard, dit verzoek niet aan een nieuwe volledige behandelingsprocedure mag worden onderworpen. In dergelijk geval moet na een voorafgaand onderzoek het verzoek als niet-ontvankelijk worden afgewezen op grond van het gezag van gewijsde.

Artikel 55 van de Verordening (EU) 2024/1348 heeft dezelfde draagwijdte als artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32/EU in zake volgende verzoeken, die ingevolge de inwerkingtreding van de Verordening (EU) 2024/1348 is ingetrokken (zie artikelen 78 en 79 van deze Verordening).

In zijn arrest LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid oordeelde het Hof van Justitie dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Asielprocedurerichtlijn, in een behandeling in twee stappen voorziet van volgende verzoeken, waarbij in een eerste stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in een tweede stap die ontvankelijke verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat op zijn beurt een eerste fase of voorafgaand onderzoek *“om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn voorgelegd in verband met de vraag of hij krachtens de Kwalificatierichtlijn in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet”* (HvJ, C-921/19, LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, 10 juni 2021, punt 36). Slechts indien dit daadwerkelijk het geval is wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgend verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Asielprocedurerichtlijn *“teneinde na te gaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet”* (HvJ, C-921/19, LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, 10 juni 2021, punt 37).

Bij de uitlegging van de desbetreffende bepalingen van de Asielprocedurerichtlijn heeft het Hof uitdrukkelijk gewezen op overweging 36 van deze richtlijn waaruit bleek dat de procedure voor toetsing van de ontvankelijkheid van een volgend verzoek tot doel had de lidstaten in staat te stellen om elk volgend verzoek dat werd ingediend zonder nieuwe elementen of bevindingen als niet-ontvankelijk af te wijzen teneinde het beginsel van het gezag van gewijsde van een eerdere beslissing te eerbiedigen. Het onderzoek van een volgend verzoek dient volgens het Hof dan ook beperkt te blijven tot *“de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd”* (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, pt. 50). De uitlegging die zou inhouden dat elk volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden op de enkele grond dat het is gebaseerd op elementen of bevindingen die de verzoeker ter ondersteuning van zijn vorig verzoek had kunnen voorleggen, zou volgens het Hof verder gaan dan noodzakelijk is om de eerbiediging van het beginsel van het gezag van gewijsde te waarborgen en zou afbreuk doen aan een behoorlijk en volledig onderzoek van de situatie van verzoeker (HvJ, C-18/20, 9 september 2021, punten 43 en 44).

Voorts oordeelde het Hof dat elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming overgelegd wordt moet worden beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening moet worden gehouden en dat het feit dat een document niet kan worden geauthenticeerd als zodanig niet kan rechtvaardigen dat een dergelijk document wordt uitgesloten van de behandeling van het verzoek waartoe de beslissingsautoriteit dient over te gaan overeenkomstig artikel 31 van Richtlijn 2013/32 (HvJ, C-921/19, *LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, 10 juni 2021, punt 44).

Tot slot heeft het Hof van Justitie met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van de ontvankelijkheidsfase geoordeeld dat: *“62. Overigens dient in deze context in herinnering te worden gebracht dat het niet noodzakelijk is dat de lidstaat ervan overtuigd is dat het nieuwe document het volgende verzoek afdoende staft opdat de overlegging van een dergelijk document ertoe kan leiden dat overeenkomstig artikel 40, lid 3, van richtlijn 2013/32 het verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig hoofdstuk II van deze richtlijn, maar het volstaat dat dit document de kans aanzienlijk groter maakt dat de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.”* (HvJ 10 juni 2021, C- 921/19, pt 62).

4.2. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming indiende in België in op 3 oktober 2018 op grond van een vrees voor vervolging door een lid van het Mahdi-leger.

De commissaris-generaal nam inzake dit eerste verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus en deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna ‘de Raad’) bevestigd in zijn arrest van 20 december 2019. Ter staving van zijn tweede verzoek om internationale bescherming voerde verzoeker dezelfde problemen aan die werden aangehaald in zijn eerste verzoek en voerde hij aan dat zij hadden vernomen dat tegen zijn moeder een arrestatiebevel was uitgevaardigd door de rechtbank van Al-Baya. De commissaris-generaal verklaarde dit verzoek onontvankelijk omdat er geen nieuwe elementen werden aangebracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat hij voor internationale bescherming in aanmerking kwam. De Raad verwierp het beroep dat verzoeker tegen deze beslissing aantekende op 28 maart 2022.

Verzoeker voerde in het kader van zijn derde en tweede volgende verzoek om internationale bescherming voor het eerst aan dat hij in Turkije een relatie had gehad met een andere Irakese man en dat hij daarna door zijn eigen familie werd verstoten en vervolging vreesde door zijn eigen stam en de familie van deze Irakese man. De commissaris-generaal nam op 14 april 2023 een beslissing tot beëindiging van het verzoek nadat werd vastgesteld dat verzoeker geen gevolg had gegeven aan de oproeping voor een persoonlijk onderhoud en geen geldige reden voor zijn afwezigheid had meegedeeld binnen de in de wet voorziene termijn.

Verzoekers vierde en vorig volgend verzoek om internationale bescherming was opnieuw gebaseerd op zijn vrees voor vervolging omwille van zijn relatie met een Irakese man in Turkije en omdat hij in 2019 had deelgenomen aan een betoging in Brussel tegen het Iraakse regime. De commissaris-generaal nam, na verzoeker te hebben gehoord in een persoonlijk onderhoud, inzake dit verzoek een beslissing ‘niet ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)’ op 2 december 2023. In deze beslissing werd vastgesteld dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt en dat het CGVS evenmin over dergelijke elementen beschikt. Daarbij werd overwogen dat (i) de naar aanleiding van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming vastgestelde intentionele misleiding van de asieliinstanties een voorbehoud plaatst bij verzoekers algemene geloofwaardigheid, (ii) verzoeker in het kader van zijn eerste en tweede verzoek volledig andere asielmotieven aanbracht, wat zijn algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze ondermijnt, (iii) zijn verklaringen aangaande zijn seksuele oriëntatie allerminst konden overtuigen en weinig oprecht leken te zijn, (iv) de gebrekkige geloofwaardigheid van zijn verklaringen aangaande zijn seksuele oriëntatie verder onderstreept wordt door de ongeloofwaardigheid van zijn relatie met M. en de daaruit voortvloeiende problemen, (v) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn vrees vanwege zijn deelname aan een betoging tegen het Iraakse regime in Brussel, (vi) de neergelegde stukken niet van die aard zijn om deze appreciatie in positieve zin te kunnen doen ombuigen en (vii) er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In zijn arrest nr. 330 037 van 15 juli 2025 verwierp de Raad het beroep dat verzoeker tegen deze beslissing had ingediend. De Raad bevestigde de motieven van de voormelde beslissing van de commissaris-generaal.

Bij de indiening van zijn huidige volgende verzoek om internationale bescherming verklaart verzoeker gevraagd op basis van welke nieuwe elementen hij opnieuw internationale bescherming aanvraagt: *“Irak. Ik heb geen nieuwe elementen over Irak, maar wel over België”* (Verklaring volgend verzoek, vraag 17). Verzoeker verklaarde hierover dat hij een moeilijk leven heeft gehad, dat hij *“meningsvrijheid”* had van begin van zijn aankomst in België tot nu toe, dat hij zich in alle vrijheid kan uiten en dat alles wat hij heeft verteld in zijn vorige interviews niet gelooft werden door het CGVS. Met betrekking tot ‘in loco’ activiteiten onder meer

gevraagd “zijn de autoriteiten van uw land van herkomst op de hoogte van deze activiteiten en/of van uw lidmaatschap? Op basis waarvan denkt u dat zij op de hoogte zijn? Hebt u daar bewijzen van?” Verklaart verzoeker: “Nee, maar ik heb deelgenomen aan betogingen in België om de verandering van de Iraakse regime te begonnen. Ik ben niet gelinkt aan een politieke partij. Ik wandelde gewoon mee” (Verklaring volgend verzoek, vraag 18). Verzoeker verklaart tenslotte in Irak “gevaar, bedreiging en de dood” te vrezen en stelt dat “als je iets fouts ziet in Irak, dan mag je niks zeggen want anders word je bedreigd en vermoord” (Verklaring volgend verzoek, vraag 20).

Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen nieuwe relevante elementen in de zin van artikel 55 van de verordening (EU) 1348 voorlegt en dat ook geen dergelijke elementen naar voren komen. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker zelf verklaarde geen nieuwe elementen te hebben over Irak en in het kader van zijn huidige volgend verzoek ook niet verwijst naar een vrees voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid, waaraan zowel door het CGVS als de Raad geen geloof werd gehecht omwille van de redenen die omstandig werden uiteengezet in de voormelde beslissing van de commissaris-generaal en het arrest van de Raad.

Voorts kan de loutere verklaring dat hij heeft deelgenomen aan betogingen in België tegen het Iraakse regime, zonder hiervan nieuwe stukken neer te leggen niet worden beschouwd als een relevant nieuw element die de kans aanzienlijk groter maakt dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. Aan verzoekers vrees omwille van zijn beweerde deelname aan dergelijke protesten werd door de commissaris-generaal in het kader van zijn vorig volgend verzoek immers geen geloof gehecht waarbij het volgende overwogen werd: “Volledigheidshalve wordt ook nog opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vrees vanwege uw deelname aan een betoging tegen het Iraakse regime in Brussel. U beweerde dat u zou hebben geprotesteerd voor de Iraakse ambassade, en dat er iemand aan het venster jullie gefilmd zou hebben (NPO, p. 15). Toen u daaropvolgend gevraagd werd hoe men in Irak op de hoogte zou zijn van uw deelname aan dat ene protest, gaf u echter zelf toe dat u daar geen idee van had (NPO, p. 15). Dat u omwille van uw deelname gevisieerd en vervolgd zou worden door het Iraakse regime is dan ook totaal ongeloofwaardig daar u geen enkele concrete elementen of indicaties aanreikt die deze bewering zouden staven. Betreffende de door u neergelegde foto's van de betoging dient nog opgemerkt te worden dat aan dergelijk privébeeldmateriaal geen bewijswaarde kan worden gehecht daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Het CGVS heeft met andere woorden geen zicht op waar en onder welke omstandigheden de foto werd gemaakt. Hoogstens zijn de foto's een indicatie van uw aanwezigheid op een of ander protest. Op geen enkele wijze bewijzen zij enige problemen die hieruit zouden voortvloeien. Te meer u voorafgaand aan uw vertrek niet negatief in de belangstelling zou hebben gestaan van de Iraakse autoriteiten (supra), is het louter verwijzen hiernaar geenszins voldoende om enig risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken” en “De brief van uw advocaat omvat louter informatie omtrent uw wens een volgend verzoek in te dienen, terwijl wat betreft het door u neergelegde nieuwsartikel aangaande een Iraakse TikToker die werd doodgeschoten in Irak, dient opgemerkt te worden dat deze geen betrekking heeft op uw eigen individuele situatie en bijgevolg irrelevant is voor de behandeling van uw dossier. Immers staft het artikel op geen enkele wijze uw voorgehouden relaas”. Hieruit blijkt dat door de commissaris-generaal geen bewijswaarde wordt gehecht aan de privé-foto's die door verzoeker werden neergelegd ter staving van zijn bewering dat hij deelnam aan protesten in Brussel tegen het Iraakse regime en dat het geen zicht heeft op waar en onder welke omstandigheden de foto werd gemaakt. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker in het kader van zijn huidige verzoek geen documenten voorlegt en dus evenmin bewijskrachtige stukken die een ander licht zouden kunnen werpen op de beoordeling van verzoekers vrees voor vervolging omwille van zijn beweerde deelname aan betogingen tegen het Iraakse regime. Ten overvloede wijst de Raad erop dat uit de foto's die door verzoeker werden neergelegd in het kader van zijn vorig verzoek niet kan worden afgeleid waar en wanneer zij zijn genomen en wat de doelstelling was van de samenkomst van personen die erop afgebeeld staan. Verzoeker maakt bijgevolg ook in het kader van zijn vierde volgend verzoek niet aannemelijk dat het huidige Iraakse regime op de hoogte zou zijn van zijn beweerde deelname aan betogingen in 2019 tegen het toenmalige regime. Hij brengt hiervan geen enkel concreet element aan. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat aangezien de eerste betoging die aanleiding vormde voor het vierde verzoek gestaafd werd door foto's de recente deelname van verzoeker niet in twijfel dient te worden getrokken, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt met betrekking tot deze “recente deelname” en zowel in het kader van zijn verklaring volgend verzoek als tijdens de beroepsprocedure voor de Raad geen enkele precisering geeft over waar en wanneer deze “recente deelname” zou hebben plaatsgevonden en evenmin enig stuk hierover neerlegt.

Zo uit de door verzoeker geciteerde landeninformatie kan blijken dat in Irak twee wetsontwerpen werden ingediend in 2023 die door Amnesty International worden beschouwd als ontwerpen die de vrijheid en meningsuiting en vreedzame vergadering ernstig kunnen inperken, dat volgens EUAA verschillende wetsontwerpen die erop gericht zijn op mensenrechtenbescherming, waaronder de vrijheid van meningsuiting, nog steeds hangende zijn en dat de Iraakse autoriteiten de vrijheid van meningsuiting ook in 2024 en 2025 onderdrukten waarbij middenveldorganisaties, mensenrechtenverdedigers en journalisten geconfronteerd werden met intimidatie en gerechtelijke vervolging wegens kritiek op regeringsleden of het overheidsbeleid, doet hij met zijn algemene betoog en verwijzingen geen afbreuk aan het voorgaande.

Verzoekers verwijzingen naar algemene landeninformatie over de repressie tegen personen die zich kritisch uitlaten over het huidige Iraakse regime kunnen als dusdanig niet worden beschouwd als nieuwe relevante elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoeker verklaart naar aanleiding van zijn volgend verzoek weliswaar dat hij een voorstander is van vrije meningsuiting en de gebeurtenissen in Irak vanuit een ander standpunt ziet (Verklaring volgend verzoek, vraag 20), maar uit niets kan blijken dat verzoeker als een mensenrechtenverdediger, journalist of organisatie uit het maatschappelijk middenveld kan worden gekwalificeerd en hierboven is reeds gebleken dat hij ook in het kader van zijn vierde volgende verzoek niet aannemelijk maakt dat het huidige Iraakse regime op de hoogte zou zijn van zijn beweerde deelname aan betogingen in 2019 tegen het toenmalige regime en evenmin zijn “*recente deelname*” aan dergelijke betogingen. Verzoeker legt geen enkel nieuw stuk voor waaruit kan blijken dat hij persoonlijk geviséerd zou worden door het huidige Iraakse regime.

Verzoeker stelt in zijn verklaring volgend verzoek ook uitdrukkelijk dat hij niet gelinkt is aan een politieke partij, zoals hierboven reeds aangehaald. De algemene verwijzing in zijn verklaring volgend verzoek naar het feit dat hij in België zijn mening vrij kan uiten en dat hij indien hij in Irak iets verkeerd zou zien hierover niets zou kunnen zeggen en de loutere stelling in het verzoekschrift dat hij in geval van terugkeer naar Irak zijn recht op vrijheid van meningsuiting niet meer zal kunnen uitoefenen, kan niet worden beschouwd als een nieuw relevant element in de zin van artikel 55 van de Verordening (EU) 2024/1348. Waar verzoeker nog verwijst naar het feit dat in de memorie van toelichting bij artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet wordt gesteld dat wanneer de verzoeker de schending van mensenrechtensituaties in zijn land van herkomst aanhaalt dit als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 § 1 van de Vreemdelingenwet moet beschouwd worden, kan de Raad slechts vaststellen dat de memorie van toelichting bij het huidige artikel 57/6/2 § 1 van de Vreemdelingenwet dit niet vermeldt en dat verzoeker dergelijke passage evenmin aanhaalt in zijn verzoekschrift.

De Raad kan niet anders dan vaststellen, in navolging van de bestreden beslissing, dat verzoeker in het kader van zijn huidig volgend verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd en dat hij ook geen nieuwe documenten of andere bewijsstukken heeft aangebracht ter staving van zijn verzoek.

Zijn verklaringen in het kader van het huidig volgend verzoek en zijn betoog in het verzoekschrift kunnen geen ander licht werpen op de eerdere beoordeling in het kader van zijn vorig volgend verzoek van de aangevoerde vrees voor vervolging omwille van zijn beweerde seksuele oriëntatie en zijn beweerde deelname aan betogingen tegen het Iraakse regime.

Met betrekking tot het eventuele risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Irak het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in het kader van een intern of internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Het bestaan van een gewapend conflict volstaat niet voor de verlening van de subsidiaire beschermingsstatus. Het conflict in kwestie moet op zijn minst leiden tot een situatie van willekeurig geweld. In Irak bereikt het geweld een niveau dat kan variëren naargelang de regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in elke provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: (i) De aanwezigheid van actoren die hun toevlucht nemen tot geweld; (ii) De aard van de gebruikte tactieken en methoden; (iii) De frequentie van veiligheidsincidenten; (iv) De geografische omvang van het geweld in de provincie; (v) Het aantal burgerslachtoffers; (vi) De mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict. Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Irak is rekening gehouden met het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countryspos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>), de EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraqnovember-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>), de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 29 augustus 2025 (bijgewerkt), (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20250829.pdf), het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van mei 2024 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf), het EUAA COI Country Focus: Iraq van oktober 2025 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_country_focus_20251001.pdf), en de COI Focus Irak – De invloed van de Iran-oorlog op de veiligheidssituatie in Irak van mei 2026 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_invloed_van_de_iran-oorlog_op_de_veiligheidssituatie_20260519.pdf) of <https://www.cgra.be/fr>). Wat betreft de algemene situatie in Irak: De veiligheidssituatie in Irak wordt sinds 2013 grotendeels bepaald door de strijd tegen Islamitische Staat (IS) en door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en diverse Koerdische gewapende groeperingen, zoals de PKK, in het noorden van het land. Deze twee conflicten hebben bepaalde regio's van Irak op verschillende momenten en met wisselende intensiteit getroffen. Meer recentelijk heeft het conflict tussen Iran, Israël en de VS zich in beperkte mate uitgebreid naar een reeks buurlanden. Aangezien er verschillende pro-Iraanse groeperingen op Iraaks grondgebied aanwezig zijn, is Irak niet ontsnapt aan deze uitbreiding van het conflict: er hebben aanvallen*

plaatsgevonden op en vanuit het grondgebied van de Republiek Irak. Naar het oordeel van de commissaris-generaal bereikt het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict in geen enkele Iraakse provincie een zodanig niveau dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger daar, louter vanwege zijn aanwezigheid, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347.

Daarom moet niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen over de regio in Irak waar u vandaan komt, moet in dit geval de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad worden beoordeeld. Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib. Wat betreft de situatie in de regio Bagdad: Actoren De Iraakse hoofdstad herbergt een grote verscheidenheid aan actoren, te beginnen met de pro-Iraanse milities. Duizenden mannen die behoren tot verschillende Popular Mobilisation Forces zijn aanwezig in de stad en in de omliggende regio. Het Amerikaanse leger is ook aanwezig op de internationale luchthaven van Bagdad, in het militaire gedeelte. Het is het doelwit geweest van verschillende aanvallen met explosieve drones en raketbeschietingen. Wat IS betreft, is de aanwezigheid van de terroristische groepering zeer beperkt. De beschikbare informatie maakt vooral melding van de arrestatie van (vermeende) leden. Dat gezegd hebbende, hebben de Iraakse strijdkrachten in januari 2025 vier manschappen verloren tijdens gevechten met IS-militanten in het district Tarmiya, ten noorden van Bagdad. Ten slotte lijken verschillende gewapende stammen verantwoordelijk te zijn voor gewapend geweld en burgerslachtoffers. Incidenten: Van augustus 2024 tot augustus 2025 heeft het ACLED-project (Armed Conflict Location and Event Data Project) 147 veiligheidsincidenten in de provincie geregistreerd, ofwel gemiddeld 12,25 incidenten per maand en 3,06 incidenten per week. Bijna één op de twee incidenten (74) werd geclassificeerd als geweld tegen burgers, en de rest betrof explosies of incidenten van indirect geweld (geïmproviseerde explosieven, mortiervuur, enz.) of gevechten. Er hebben zich in de hele provincie incidenten voorgedaan, maar de meest getroffen districten waren Kadhimiya (36), Thawra (26), Adhamiya (24) en Rusafa (18). De meeste van deze incidenten werden veroorzaakt door niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen of tribale milities. Er was geen informatie beschikbaar waaruit nieuwe schade aan civiele infrastructuur kon worden afgeleid. Het conflict tussen Iran, de VS en Israël heeft een niet te verwaarlozen invloed gehad op de veiligheidssituatie in Bagdad. Volgens ACLED hebben zich in de periode van 28 februari tot 17 april 2026 61 veiligheidsincidenten voorgedaan in de provincie. Hiervan werden er 7 toegeschreven aan de Israëlisch-Amerikaanse strijdkrachten, 4 aan het Korps van de Islamitische Revolutionaire Garde (, IRGC) en 36 aan pro-Iraanse gewapende groeperingen (47 in totaal). Burgerslachtoffers: In de periode van augustus 2024 tot augustus 2025 meldde UNAMI 2 burgerslachtoffers, waaronder 1 dode, en registreerde UCDP 1 dode in de provincie Bagdad als gevolg van willekeurig geweld. Volgens ACLED werden in de periode van 28 februari tot 17 april 2026 2 doden en 8 gewonden onder de burgerbevolking gemeld. Ontheemden: In 2022 werd de bevolking van de provincie geschat op 9.006.001 personen. De stad zelf telde ongeveer 8,06 miljoen inwoners. Op 31 december 2024 meldde de IOM dat de provincie Bagdad 25.698 ontheemden huisvestte, waarvan 8.724 in het district Mahmoudiya, 4.998 in het district Abu Ghraib en 4.350 in het district Karkh. 38% van deze mensen is afkomstig uit de provincie Anbar en 35% uit de provincie Babil. Naar schatting heeft ongeveer 70% van de ontheemden uit de provincie zich opnieuw gevestigd. Conclusie: De huidige situatie in de provincie Bagdad houdt niet in dat een burger die daarheen terugkeert, louter door zijn aanwezigheid ter plaatse een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging voor zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347. De provincie Bagdad wordt geteisterd door willekeurig geweld, maar niet op een hoog niveau, wat een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist om aan te tonen dat er een reëel risico bestaat op ernstige aantastingen in geval van terugkeer. Uit uw administratief dossier en de verschillende stukken in het dossier blijkt dat u geen persoonlijke kenmerken of omstandigheden vertoont die uw blootstelling aan willekeurig geweld aanzienlijk vergroten. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.” Verzoeker voert geen enkel verweer met betrekking tot deze beoordeling in de bestreden beslissing.

Op basis van de beschikbare landeninformatie, besluit de Raad, in navolging van de bestreden beslissing dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Verzoeker betwist ook niet dat *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Er wordt niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie in zijn arrest Elgafaji (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker in het kader van zijn verklaring volgend verzoek en het huidige beroep geen dergelijke persoonlijke omstandigheden laat gelden. De Raad kan geen dergelijke persoonlijke omstandigheden afleiden uit het rechtsplegingsdossier.

Bijgevolg kan de veiligheidssituatie in verzoekers land en regio van herkomst voor van verzoeker niet worden beschouwd als een relevant nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Een schending van artikel 55 van de Verordening (EU) 2024/2027 wordt niet aangetoond.

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dient te worden vastgesteld dat verzoeker de gelegenheid heeft gehad naar aanleiding van zijn vierde volgend verzoek om internationale bescherming alle nieuwe elementen en stukken ter staving uiteen te zetten en bij te brengen en dat deze door de commissaris-generaal zijn onderzocht. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op twintig augustus tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET